

Siis ma lõhhan arraks ja ei lida sind
aitte. Sepärrast aita, et ma ennast kül
ikka maeseks ja nõdraks arwan ja et ma
ei ial omma wõe ja kõlbdukse peäle ei lo-
da, agga et ma ommetegi sinno ormo ja
sinno wõe peäl julge ollen, ja sedda ikka
suremaks pean kui keik pattud, ja nenda
omma usko finnitam, ja jünd siis rõõmsa
süddamega so kalli lunnastamisse armo ja
mu hea eest, iggapäwal ja iggaltunnil
lidan.

Mu, kitust, tänno iggawest, ja wägge sago Tal-
lel todud

Kes keik ma ilma patto eest on tappetud ja
riistipodud,

Ta sees on meid nüüd täies' päästetud

Ja õnnistus, ja ello sadetud.

Õh teie puhjad Waimud ka, ja taewa ingli-
tesjed andke

Nüüd Tallel kitust lõpmatta! Ja temma risti
rõõmsast kandke

Keik waggad! Ja mis ellab ilma peäl

Keik loom, se kiitko Tedda siin ja seal!

